

עפ"ג 8936/11/16 - עמית בן לולו, מאיר מלכה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 8936-11-16 בן לולו ואח' נ' מדינת ישראל
בפני כב' השופט יוסף אלרון, נשיא [אב"ד]
כב' השופט יחיאל ליפשיץ
כב' השופטת אורית וינשטיין
מערערים 1. עמית בן לולו
2. מאיר מלכה
נגד מדינת ישראל
משיבים

פסק דין

לפנינו ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בקריות בתיק פלילי 21921-06-15 (כב' השופטת הבכירה רמה לאופר חסון) מיום 18/09/2016.

הערעור מופנה נגד גובה הקנסות שבגזר הדין בלבד.

המערערים הורשעו על פי הודאתם בהתאם לכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון.

מערער מס' 1 הורשע בהחזקת מקום להימורים או הגרלות, עבירה לפי סעיף 228 רישא לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"), ומערער מס' 2 הורשע בהשתתפות בעריכת הגרלות או הימורים, עבירה לפי סעיף 227 לחוק העונשין.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, "בתאריך 2/3/2015, סמוך לשעה 20:26, ברחוב מקלף 3 בחיפה (להלן: "המקום"), החזיקו וניהלו הנאשם 1 מקום המשמש למשחקים אסורים, הגרלות או הימורים, בכך שבמקום שיחקו שחקנים משחקי הימורים שונים באמצעות 14 עמדות משחק מסוג "מולטי גיים", אשר הינם משחקים בהם אדם עשוי לזכות בכסף, בשווי כסף או בטובת הנאה לפי תוצאות המשחק והתוצאות תלויות בגורל יותר מאשר הבנה או יכולת".

המערער מס' 2 עבד במקום ומכר כרטיסים להגרלה שהתקיימה במקום.

בהתאם להסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים, כאמור, הורשעו המערערים על פי הודאתם, והמאשימה ביקשה להטיל מאסר על תנאי מרתיע וכן קנס כספי משמעותי לשקול דעת בית המשפט. יצוין, כי לא הייתה הסכמה לעניין גובה הקנס שיוטל על המערערים.

במסגרת טענות ב"כ הצדדים לעונש בבית המשפט קמא, ציינה ב"כ המאשימה כי לנאשמים הרשעות קודמות בעבירות דומות ועל כן יש להטיל עליהם מאסר על תנאי ארוך ומרתיע. עוד צוין כי "לאור הנזק הכלכלי שנגרם והתוצאה הסופית" יש להטיל על הנאשמים קנס כספי גבוה.

מנגד בקשה ב"כ הנאשמים להתחשב בהודאת הנאשמים ובחסכון בזמן השיפוטי. באשר לעברם הפלילי, טענה כי הרשעתו הנוספת של הנאשם 1 "סובבת סביב אותם תאריכים נשוא העבירה הזו", ובאשר לנאשם 2 נטען ביחס לעברו הפלילי "שהינו ישן ביותר מבחינת העבירות החמורות".

עוד נטען כי הנאשם 2 עבד במקום ולא ניהל או החזיק את המקום כמו הנאשם 1, ויש ליתן לכך משקל במסגרת הענישה הכספית.

לאחר בחינת מכלול הפרמטרים גזר בית המשפט קמא על הנאשמים את העונשים כדלקמן:

על הנאשם 1 (המערער 1) הוטל קנס בסך 10,000 ₪ אשר ישולם ב- 5 תשלומים חודשיים שווים, וכן מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך 3 שנים לבל יעבור עבירה מן העבירות בהן הורשע ויורשע בגינה.

על הנאשם 2 (המערער 2) הוטל קנס בסך 9,000 ₪, ומאסר מותנה זהה לנאשם 1.

בהודעת הערעור וכן במסגרת הדיון בפנינו, טענה ב"כ המערערים כי שגה בית המשפט קמא בהטילו קנסות גבוהים ביותר ביחס לעבירות בהן הורשעו. צוין כי הקנסות שהוטלו סוטים לחומרה ממתחם הענישה הרגיל בעבירות הימורים אשר לרוב מתחיל מהתחייבות עצמית ועד קנס בגובה של כ- 2,000 ₪ עד 3,000 ₪ לעבירת הימורים.

בנוסף, נטען כי לא ניתן משקל מספיק להודאת המערערים ולחיסכון בזמן השיפוטי, כמו גם לחרטה שהביעו, להסכמתם להשמיד את כלל המוצגים בתיק אשר שווים נאמד באלפי שקלים וכן למצבם הכלכלי.

באשר למערער 2, נטען כי על פי עובדות כתב האישום המתוקן עבד במקום יום אחד בלבד ומשכך, הקנס שהוטל עליו אינו פרופורציונאלי, קנס בגובה אלפי שקלים הקרוב לקנס שהוטל על המערער 1 שהורשע בניהול והחזקת מקום להימורים, על כן, הקנס אינו מידתי.

עוד הפנתה ב"כ המערערים לגזרי דין של בית משפט השלום בהם, לשיטתה, הוטלו עונשים קלים וקנסות נמוכים בעבירות דומות (סומן ב/1).

על כן, בקשה ב"כ המערערים לקבל את הערעור, להפחית את הקנסות וכן לקבוע פריסה ארוכה יותר של הקנסות שיקבעו.

מנגד, בקשה ב"כ המשיבה לדחות את הערעור בהדגישה כי הקנסות שהוטלו על המערערים אינם חורגים לחומרה, ובוודאי לא חורגים באופן המצדיק את התערבות ערכאת הערעור. עסקינן בעבירות כלכליות מובהקות אשר רכיב הקנס הוא למעשה רכיב הענישה המידי והממשי ומלבדו הוטל מאסר מותנה צופה פני עתיד בלבד.

באשר למערער 1, צוין כי אין זוהי הרשעתו הראשונה ובעברו הרשעות בעבירות דומות והוא למעשה ביצע את העבירה נושא תיק זה בעודו ממתין לגזר דין בתיק קודם.

דין:

עיינו עיין היטב בגזר דינו של בית המשפט קמא ובנימוקי ב"כ הצדדים ואנו קובעים כי דין הערעור להידחות.

כידוע, ערכאת הערעור אינה נוטה להתערב בחומרת העונש כפי שנקבע על ידי הערכאה הדיונית אלא במקרים של סטייה ניכרת וקיצונית ממדיניות הענישה הראויה או כאשר נפלה בגזר הדין טעות מהותית [ראו, למשל, ע"פ 6099/15 אלבילה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2/3/2016)].

הוא הדין, לעניין אי התערבות ערכאת הערעור בגובה הפיצוי או הקנס אותו קבעה הערכאה הדיונית [ראו, למשל, ע"פ 194/08 זורין נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (7/9/2010)].

אנו סבורים כי המקרה הנוכחי אינו נמנה על אותם המקרים החריגים המצדיקים התערבות, כפי שיובהר להלן.

עיון בגזר דינו של בית המשפט קמא מעלה כי הובאו בחשבון מכלול השיקולים, לקולא ולחומרא, ולמעשה אין בערעור שלפנינו טענות שלא הושמעו ונשקלו בבית משפט קמא.

עבירות בתחום ההימורים וההגרלות הן עבירות חמורות אשר גלום בהן פוטנציאל לנזק כלכלי ממשי ונזקים נוספים לחברה ולאלה הנוטלים חלק בהימורים שונים.

אנו סבורים כי במכלול הנסיבות העונש שהוטל על המערערים הולם את נסיבות האירוע והוא אף סביר ומאוזן.

על כן, הערעור נדחה.

למעלה מן הצורך, נציין שככל שיש למי מהמערערים קושי לשלם את הקנס במספר התשלומים שקבע בית המשפט קמא, יש באפשרותו לפנות בבקשה מתאימה למרכז לגביית קנסות, בהתאם לקבוע בסעיף 5ב לחוק המרכז לגביית קנסות אגרות והוצאות, התשנ"ה-1995.

ניתן היום, ל' שבט תשע"ז, 26 פברואר 2017, בהעדר הצדדים.

א. וינשטיין, שופטת

י. ליפשיץ, שופט

**י. ארון - נשיא
[אב"ד]**

אתי עטיאס